

Fattigdom, som gjør det nødvendigt for En at ty til Fattigvæsenet, kan være selvforskyldt. Den er det ingenlunde altid; den er det maasse i de sjældneste Tilfælde, men den kan være det, hvorimod Trangen til Sygepleie og Lægehjælp i de 99 af 100 Tilfælde er ufor- skyldt (Modsigelse). So; se vi nøiere til, mine Herrer, er den hartad — for at bruge et folkeligt Udtryk — altid skyldfri, om jeg saa maa sige; den er næsten aldrig selvforskyldt (Modsigelse). So, det vover jeg at paastaa. Bed at ræsonnere saaledes i Allmindelighed, komme vi imidlertid ikke nogen Veie, men jeg skal paavise enkelte Forhold. Lad os f. Ex. tage en Arbejder, hvis Familie bliver syg; han kan maasse have sparet saa Meget op, at han kan have Nok til det daglige Brød til sin Familie og maasse til sig selv med, hvis han maa være hjemme, medens Sygdommen staar paa, men han skal have en meget stor Reservecfond, hvis han skal kunne betale de store Læge- og Apothekerregninger; det er Sagen. Altsaa kan selv den spar- sammelige Arbejder i det Høieste drive det til at forsyne sin Familie i Sygdomstilfælde, men ikke til at kunne udrede, hvad der gaar udenfor dette. Lad os imidlertid sætte — det er det værste Tilfælde, som kan indtræde — at Arbejderen selv bliver syg; da er hele hans Erhvervstilbe tilstoppet; da kan man ikke paa nogen mulig Maade kræve, at han skal skaffe de fornødne Midler til Veie, hvis han ikke allerede i Forveien har dem. Han maa allerede være meget vel stillet for at kunne bære sin Husholdning paa Pumperne i Sygdomstiden, men hvorfra skal han faae Noget til Sygepleie og til Lægehjælp? Der er et andet Forhold, som jeg skal nævne. Der tilkommer jo Tyenderne fri Sygepleie og Lægehjælp hos deres Husbond, det staar fast (Modsigelse). So, paa visse Betingelser; i Allmindelighed tilkommer der Tyenderne Sygepleie og Lægehjælp; det betragter jeg som en Del af deres Løn. Der er i alt Fald visse Arbejdsgivere, som yde en Del af deres Arbejders Løn i Form af Sygepleie og Lægehjælp, men der gives ogsaa mange Arbejdsgivere, som tage ud af Arbejderen al hans Arbeidskraft Dag ud og Dag ind Maret igjen-

nem, men som ikke have den Forpligtelse at yde Arbejderen fri Sygepleie og Lægehjælp i Tilfælde af Sygdom, og altsaa maa de Herrer, der have disse Folk i deres Tjeneste, finde sig i, at Samsundet, Kommunen, paatager sig at opfylde den Forpligtelse med Hensyn til Sygepleie og Lægehjælp, som ellers i andre Tilfælde paahviler Arbejdsgiveren; det er ikke saa let at komme dertil. — Jeg skal nu imødegaa to Indvendinger, der ere gjorte imod mit Forslag; de ere i Dørigt ikke gjorte her i Salen; men de ligge i Luften og have skaffet sig Veie til Offentligheden ad anden Veie udenfor; altsaa kan man nok have Lov til her at fremdrage dem, thi derved blive jo ærede Medlemmer af Thinget frie for at fremhæve dem. Den ene er den, at det skulde give et saa umaadeligt Hovedbrud for Fattigforstandere, Fattigkommissioner og deslige med Hensyn til den mellemkommunale Afregning, men denne Indvending haaber jeg, vi ere enige om ikke en Gang gjælder til Waandsbeck, thi enten det hedder, at den i N. N. Kommune hjemmehørende Person N. N. her har faaet saa megen Fattigunderstøttelse, det vil sige til Sygepleie og Lægehjælp, eller at der for den og den Kommune til den og den Mand er udlagt saa Meget til Sygepleie og Lægehjælp, som bedes tilbagebetalt, er det fuldstændig det Samme. (S. M. Mørk: Det er det ikke!). Det ærede Medlem siger: Det veed Gud, det ikke er. (S. M. Mørk: Nei, det Udtryk brugte jeg ikke!). Sa vi faae nu at høre, hvad det ærede Medlem har at sige, men mig forekommer det, at det, naar Mellemværendet skal afgjøres, er ligegyldigt, enten Udtrykket er det mere haarde og skræmmende Udtryk „Fattigunderstøttelse“ eller „Udlæg til Sygepleie og Lægehjælp“. Det er en Selvfølge, at Forslaget med Hensyn til den mellemkommunale Afregning aldeles ikke skaffer nogen Banfærlighed tilstede. — Den anden Indvending gaar ud paa, at mit Forslag skulde sløve Lyften til Selvhjælp, og det er vist egentlig den, hvorefter det kniber. Naar jeg ikke tager meget feil, vil mit Underændringsforslag, naar det skal møde nogen Indsigelse fra Ministerbænken, vistnok væsentlig, iblandt andre maasse, møde den, at det vil sløve Folks Selvhjælps-